

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Európai strukturális és beruházási alapok

Iránymutatás a tagállamok számára
a visszavont, visszatérített, visszatérítendő és nem
visszatéríthető összegekről

2018-as felülvizsgálat

FELELŐSSÉGGKIZÁRÓ NYILATKOZAT: Ezt a dokumentumot a bizottsági szolgálatok állították össze. Az alkalmazandó uniós jog alapján technikai iránymutatást nyújt az európai strukturális és beruházási alapok (kivéve az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapot (EMVA)) nyomon követésében, ellenőrzésében vagy végrehajtásában részt vevő munkatársaknak és szervezeteknek ahhoz, hogy miként értelmezzék és alkalmazzák az e területet érintő európai uniós szabályokat. E munkadokumentum célja, hogy ismertesse a bizottsági szolgálatok említett szabályokhoz fűződő értelmezéseit és magyarázatait a programok végrehajtásának megkönnyítése és a helyes gyakorlat(ok) elősegítése érdekében. Ez az iránymutató feljegyzés nem sérti a Bíróság és a Törvényszék értelmezését vagy a Bizottság határozatait.

Tartalomjegyzék

1.	HÁTTÉR-INFORMÁCIÓK.....	5
1.1.	Szabályozási hivatkozások.....	5
1.2.	Az iránymutatás célja.....	5
1.3.	Legfőbb különbségek a 2007–2013 közötti időszakhoz képest.....	6
2.	A VISSZAVONÁS ÉS A VISSZATÉRÍTÉS KÖZÖTTI KÜLÖNBSÉG.....	6
3.	A TAGÁLLAMOKNAK A SZABÁLYTALANSÁGOK – BELEÉRTVE A CSALÁST IS – MEGELŐZÉSÉRE, AZONOSÍTÁSÁRA ÉS KIJAVÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÖTELEZETTSÉGE.....	8
3.1.	Pénzügyi korrekciók végrehajtása.....	8
3.2.	Állami hozzájárulás megszüntetése.....	10
3.3.	Nem visszatéríthető összegek.....	10
3.4.	Feltüntetés az elszámolásokban.....	11
4.	INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV SORÁN VISSZAVONT ÉS VISSZATÉRÍTETT ÖSSZEGEKRŐL (2. FÜGGELÉK).....	11
4.1.	A 2. függelék (A) és (B) oszlopaira vonatkozó magyarázatok.....	12
4.1.1.	(A) oszlop.....	12
4.1.2.	(B) oszlop.....	12
4.2.	A 2. függelék (C) és (D) oszlopaira vonatkozó magyarázatok.....	12
4.2.1.	(C) oszlop.....	12
4.2.2.	(D) oszlop.....	12
5.	A SZÁMVITELI ÉV SORÁN A CPR 71. CIKKE SZERINT VISSZATÉRÍTETT ÖSSZEGEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK BENYÚJTÁSA - MŰVELETEK TARTÓSSÁGA (4. FÜGGELÉK).....	13
6.	INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV VÉGÉN VISSZATÉRÍTENDŐ ÖSSZEGEKRŐL (3. FÜGGELÉK).....	14
6.1.	A 3. függelék (A) oszlopára vonatkozó magyarázatok.....	14
6.2.	A 3. függelék (B) oszlopára vonatkozó magyarázatok.....	15
7.	INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV VÉGÉN NEM VISSZATÉRÍTHETŐ ÖSSZEGEKRŐL (5. FÜGGELÉK).....	15
8.	AZ ELSZÁMOLÁSOK KITÖLTÉSÉRE VONATKOZÓ TANÁCSOK.....	16
8.1.	Általános rész.....	16
8.1.1.	A prioritások szintjén benyújtandó információk.....	16
8.1.2.	Megkövetelt formátum.....	16
8.1.3.	A nem euróövezetbe tartozó országok által alkalmazandó átváltási árfolyam.....	16
8.1.4.	Nem szabálytalanságokhoz kapcsolódó kiigazítások.....	16
8.1.5.	A számviteli év során visszavont, visszatérítendő és visszatérített összegeknek a kiadásról szóló nyilatkozat számviteli éve szerinti lebontása (2., 3. és 4. függelék).....	17

8.1.6.	Az ellenőrző hatóság által a műveletek vonatkozásában a CPR 127. cikkének (1) bekezdése szerint végzett ellenőrzések eredményeképp kiigazított összegek feltüntetése.....	17
8.1.7.	Teljes és közfinanszírozott összegek.....	17
8.1.8.	Kamat	18
8.2.	A számviteli év során benyújtott kifizetési kérelmekhez kapcsolódó összegek levonása az elszámolásokról	18
8.3.	Az elszámolások benyújtását követően szabálytalannak megítélt összegek visszavonása	19
8.4.	Az elszámolások benyújtását követően szabálytalannak megítélt összegek visszatérítése.....	19
9.	DÖNTÉS A TAGÁLLAMOK NEM VISSZATÉRÍTHETŐ ÖSSZEGEKRE VONATKOZÓ VISSZAFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉGÉRŐL.....	20
10.	ÖSSZEGEK, AMELYEKSEL KAPCSOLATBAN A TAGÁLLAM ÚGY DÖNT, HOGY NEM TÉRÍTTETI VISSZA, ÉS AMELYEK ESETÉBEN AZ ALAPOKBÓL ÉS AZ ETHA-BÓL VALÓ HOZZÁJÁRULÁS MÉRTÉKE NEM HALADJA MEG A 250 EUR-T	21
11.	ÖSSZEFOGLALÓ AZ ELSZÁMOLÁSOKBAN FELFEDEZETT SZABÁLYTALANSÁGOK KEZELÉSÉT ILLETŐEN.....	22

MOZAIKSZAVAK ÉS RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

EH	Ellenőrző hatóság
IH	Igazoló hatóság
CDR	A vissza nem téríthető összegek tagállamok általi megtérítésének előírására alkalmazandó feltételekről és eljárásokról szóló, 2016. január 29-i (EU) 2016/568 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet
CPR	Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelettel módosított, közös rendelkezésekről szóló rendelet (a 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet)
CIR	A 2014. szeptember 22-i 1011/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet
ETHA	Európai Tengerügyi és Halászati Alap
Esb-alapok	Az esb-alapok az összes európai strukturális és beruházási alapot jelentik. Ez az iránymutatás az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap (EMVA) kivételével valamennyi alapra alkalmazandó.
ETE	Az európai területi együttműködésről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet
Költségvetési rendelet	Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló, 2018. július 18-i (EU, EURATOM) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet
KSZ	Közreműködő szervezet
IrH	Irányító hatóság
IKR	Irányítási és kontrollrendszer
TFHA	Teljes fennmaradó hibaarány (az ellenőrző hatóság számítja ki az ellenőrzött műveletek mintája alapján, illetve az elszámolások tagállamok általi benyújtása előtt az ellenőrző hatóság által felfedezett hibák nyomán alkalmazott egyéni és extrapolált pénzügyi korrekciók levonása után)
IFK	Ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés

1. HÁTTÉR-INFORMÁCIÓK

1.1. Szabályozási hivatkozások

Rendelet	Cikkek
Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet által módosított 1303/2013/EU rendelet Közös rendelkezésekről szóló rendelet (a továbbiakban: CPR)	72. cikk h) pont – irányítási és kontrollrendszer 122. cikk (2) bekezdés – a vissza nem téríthető összegek tagállamok általi megtérítése 126. cikk b) pont és 137. cikk (1) bekezdés – az igazoló hatóság által elkészített elszámolások 137–139. cikk – az elszámolások elkészítése, benyújtása és elfogadása 143. cikk (2) bekezdés – pénzügyi korrekciók
A 2014. szeptember 22-i 1011/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: CIR)	7. cikk és VII. melléklet – az elszámolásokra vonatkozó minta
A vissza nem téríthető összegek tagállamok általi megtérítésének előírására alkalmazandó feltételekről és eljárásokról szóló (EU) 2016/568 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (a továbbiakban: CDR)	

1.2. Az iránymutatás célja

Ezen iránymutató feljegyzés célja, hogy

- iránymutatást nyújtson arról, hogy hogyan kell benyújtani a Bizottságnak a visszavont, visszatérített, visszatérítendő és nem visszatéríthető összegekre vonatkozó információkat a CIR VII. mellékletének 2., 3., 4. és 5. függelékében foglalt mintatáblázatok felhasználásával (a „függelék” szó a továbbiakban minden esetben a CIR elszámolás-mintákat tartalmazó VII. mellékletének függelékeire vonatkozik), az SFC2014 elektronikus adatcsererendszerben;
- tisztázza a különbséget a visszavonás és a visszatérítés között;
- iránymutatást nyújtson arra az eljárásra vonatkozóan, amelynek segítségével a tagállamok kérelmet nyújthatnak be a Bizottságnak azzal kapcsolatban, hogy az igazolt elszámolásokban korábban szerepeltetett nem visszatéríthető összeget ne kelljen visszafizetni az Unió költségvetésébe, amennyiben úgy vélik, hogy már kimerítették a nemzeti intézményi és jogszabályi keretrendszerben rendelkezésre álló visszatérítetési lehetőségeket.

1.3. Legfőbb különbségek a 2007–2013 közötti időszakhoz képest

Tárgy/eljárás	2014–2020	2007–2013
Annak igazolása, hogy a kiadások megfelelnek az alkalmazandó jognak	A CPR 126. cikkének b) pontja értelmében az igazoló hatóság évente egyszer igazolja az elszámolásokban, hogy a kiadások megfelelnek az alkalmazandó jognak.	Az 1083/2006/EK rendelet 61. cikkének értelmében az igazoló hatóság minden kifizetési kérelemben igazolja, hogy a kiadások megfelelnek a közösségi és nemzeti szabályoknak.
Bejelentési határidők	Az N. év február 15. előtt benyújtandó elszámolásoknak tartalmazniuk kell a visszavont összegekre, a visszatérített összegekre, a visszatérítendő összegekre és a nem visszatéríthető összegekre vonatkozó információkat, a CPR 137. cikkében meghatározottak szerint.	Az N. év március 31-ig jelentést kell tenni a visszavont összegekre, a visszatérített összegekre, a visszatérítendő összegekre és a nem visszatéríthető összegekre vonatkozóan.
Eljárás a Bizottsághoz történő kérelem benyújtására arra vonatkozóan, hogy a tagállamnak ne kelljen visszafizetnie egy nem visszatéríthető összeget, amely esetben az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke meghaladja a 250 EUR-t.	A CRD-ben meghatározott, elszámolásokra vonatkozó jelentéssel párhuzamos eljárás: amennyiben a tagállam úgy véli, hogy az igazolt elszámolásokban korábban szerepeltetett nem visszatéríthető összeget nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe, az igazoló hatóság külön kérelmet nyújt be a Bizottságnak.	A kérelmet N. év március 31-ig kellett benyújtani. A nem visszatéríthető összegekre vonatkozóan nem határoztak meg küszöbértéket.
Döntés arról, hogy nem kell visszafizetni azokat az összegeket, amelyeknél az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás kevesebb mint 250 EUR (<i>de minimis</i> összegek)	A tagállam dönthet úgy, hogy nem térítet vissza a kedvezményezett olyan összeget, amelynél az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke kamat nélkül nem haladja meg a 250 EUR-t. Az ilyen összegeket nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe.	A 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó rendeletek nem tartalmaztak rendelkezéseket azokra a <i>de minimis</i> összegekre vonatkozóan, amelyeknél az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke 250 EUR alatt volt.

2. A VISSZAVONÁS ÉS A VISSZATÉRÍTÉS KÖZÖTTI KÜLÖNBSÉG

A CPR 122. cikke alapján a tagállamok kötelesek kiigazítani és visszatéríttetni a jogosulatlanul kifizetett összegeket. A tagállamok két lehetőség közül választhatnak:

1) Visszavonás: a szabálytalan kiadás visszavonása a programból a szabálytalanság azonosításának pillanatában úgy, hogy a következő időközi kifizetési kérelemből levonják azt, ezzel uniós forrásokat szabadítva fel egyéb műveletek támogatására.

2) Visszatérítés: a kiadást érintetlenül hagyják a programban, megvárva a jogosulatlanul kifizetett támogatások kedvezményezettektől való visszaszerzésére irányuló eljárások

kimenetelét, és csak akkor vonják le a kiadást a következő időközi kifizetési kérelemből, amikor a visszatérítés eredményes. Ugyanakkor az elszámolások benyújtásának időpontjában a folyó számviteli évre vonatkozó és a korábbi számviteli években már igazolt kiadásokat különböző módon kell kezelni (erre vonatkozó további részletekért lásd a 3.1. pontot).

Emellett a folyó számviteli évben bejelentett kiadások tekintetében azt is meg kell jegyezni, hogy (az (EU) 2016/568 rendelet 3. preambulumkezdésében foglaltak szerint) az igazolt elszámolások benyújtását megelőzően végrehajtott levonások nem tekinthetők visszatérítésnek, amennyiben az adott elszámolás tárgyát képező számviteli évben benyújtott időközi kifizetés iránti kérelemben (beleértve a végsőt is) szereplő kiadásokhoz kapcsolódnak. Ezeket az összegeket csak visszavonásokként kell feltüntetni az elszámolások 2. függelékében (ha a levonásra legkésőbb az utolsó kifizetési kérelemben került sor), vagy a 8. függelékben kell szerepeltetni (ha közvetlenül az elszámolásokból vonták le ezeket). Ez azokra az esetekre is vonatkozik, amikor ezekre a levonásokra a nemzeti szintű visszafizetési eljárás nyomán kerül sor.

Mindkét fent leírt lehetőségnek (visszavonás vagy visszatérítés) megvannak az előnyei, a hátrányai, és vannak olyan vonatkozásai, amelyeket a tagállamoknak mérlegelniük kell. A szabálytalan kiadások haladéktalan visszavonása azonnal felszabadítja az adott uniós finanszírozási összeget egyéb műveletek támogatására, viszont a tagállam a nemzeti költségvetésével vállalja annak a kockázatát, hogy nem tudja visszatéríteni a kedvezményezettel a jogosulatlanul kifizetett állami támogatást. A visszavonásnak a kedvezményezettel való eredményes visszatérítésig történő elhalasztása révén kevesebb idő marad az uniós források ismételt felhasználására más támogatható művelet(ek)re, viszont pénzügyi védelmet jelent a tagállam számára azon eshetőséggel szemben, hogy esetleg nem lenne képes visszatéríteni a támogatást a kedvezményezettel, miután már kimerítette a nemzeti intézményi és jogszabályi keretrendszerben rendelkezésre álló összes visszatérítési lehetőséget.

Az adott számviteli évre vonatkozóan a „visszavonásokat” és a „visszatérítéseket” kifejező két kumulatív összeg kölcsönösen kizárja egymást: a visszavonást követően ugyan a tagállam rendszerint visszatéríteti a kedvezményezettel a jogtalan támogatást vagy a támogatás egy részét (ideértve az adott számviteli évre vonatkozóan az időközi kifizetési kérelemben visszavont vagy az elszámolásokból levont összegeket), az ilyen utólagos visszatérítést azonban nem kell ismételt feltüntetni a „visszatérített összegek” között, mert ez átfedést, illetve többszörös figyelembevételt eredményezne a bejelentett összegek tekintetében. A visszavonás végrehajtását követően nemzeti kérdés a szabálytalan összeg további visszatérítése a kedvezményezettel.

Amennyiben érintetlenül hagyják a szabálytalan kiadásokat a programban, megvárva a visszatérítésre irányuló eljárás kimenetelét a korábbi igazolt elszámolásokban szereplő kiadásokkal kapcsolatban, a programokért felelős hatóságok a nemzeti jogszabályok alapján intézkednek a jogosulatlan összegeknek a kedvezményezett általi hatékony visszatérítése érdekében. A kedvezményezett általi visszatérítés a következő módokon érhető el (a kettő kombinálható):

- a jogosulatlanul kapott összeg kedvezményezett általi visszafizetése a programokért felelős hatóságoknak, vagy
- beszámítás, melynek során a visszatérítendő összeg levonásra kerül a kedvezményezettnek járó későbbi kifizetésből.

3. A TAGÁLLAMOKNAK A SZABÁLYTALANSÁGOK – BELEÉRTVE A CSALÁST IS – MEGELŐZÉSÉRE, AZONOSÍTÁSÁRA ÉS KIJAVÍTÁSÁRA IRÁNYULÓ KÖTELEZETTSÉGE

Az irányítási és kontrollrendszerekre vonatkozóan a CPR 72. cikkének h) pontjában és 122. cikkének (2) bekezdésében meghatározott általános elvekkel összhangban a tagállamok felelősek a szabálytalanságok – beleértve a csalást is – megelőzésére, azonosítására és kijavítására irányuló intézkedések megtételéért, valamint a jogosulatlanul kifizetett összegek és az esetleges késedelmi kamatok visszafizettetéséért.

A szabálytalanságok CPR szerinti meghatározásai a következők:

- „szabálytalanság”: a 2. cikk (36) bekezdésének értelmében az uniós jog vagy az annak alkalmazásához kapcsolódó nemzeti jog valamely rendelkezésének egy, az esb-alapok megvalósításában részt vevő gazdasági szereplő cselekedetéből vagy mulasztásából adódó bármilyen megsértése, ami az Unió költségvetését a költségvetésre rótt indokolatlan költség formájában sérti vagy sértheti.
- „rendszerszintű szabálytalanság”: a 2. cikk (38) bekezdése értelmében bármely szabálytalanság, amely esetében fennáll az ismétlődés lehetősége, amely nagy valószínűséggel hasonló művelettípusok esetében következik be, és amelyet valamely irányítási és kontrollrendszer hatékony működésének súlyos hiányossága okoz, beleértve azt is, hogy nem történt meg az e rendelet és az alapspecifikus szabályok szerinti megfelelő eljárások kialakítása.

A CPR 126. cikkének c) pontja kimondja, hogy az igazoló hatóságnak évente egyszer ellenőriznie kell az elszámolások teljességét, pontosságát és hitelességét, valamint igazolnia kell, hogy az elszámolásokban szereplő kiadások megfelelnek az alkalmazandó jognak. Az elszámolások a július 1-jétől június 30-ig tartó számviteli évet fedik le (kivéve az első számviteli év esetében, ami 2014. január 1-jétől 2015. június 30-ig tart).

3.1. Pénzügyi korrekciók végrehajtása

A pénzügyi korrekciók kiszámítását a Bizottságnak benyújtott időközi kifizetési kérelmekben bejelentett érintett kiadások összegei alapján kell elvégezni. Az uniós finanszírozás csökkentése annak a prioritási tengelynek a megfelelő társfinanszírozási aránya alapján történik, amelyben a kiadást bejelentették.

A program-elszámolásokra vonatkozó éves megközelítésnek megfelelően különbséget kell tenni a) az igazolt elszámolásokban korábban szerepeltetett kiadásokat érintő és b) az időközi kifizetési kérelemben a folyó számviteli év vonatkozásában feltüntetett kiadásokat érintő pénzügyi korrekciók között. A tagállam által létrehozott informatikai rendszernek megfelelő ellenőrzési nyomvonalat kell biztosítani az egyes műveletek és számviteli évek vonatkozásában, lehetővé téve ezzel az ilyen különbségtételt.

- a) Az első esetben (az előző elszámolásokban már igazolt összegek esetében) a pénzügyi korrekciót egy későbbi számviteli évben, konkrétan a szabálytalanság azonosításának évében benyújtott időközi kifizetési kérelemben kell végrehajtani, a CPR 139. cikkének (10) bekezdésének megfelelően.

A jelen iránymutatás 2. szakaszában kifejtettek szerint a tagállamnak lehetősége van arra, hogy megvárja, amíg a visszatérítési eljárások lezárulnak, mielőtt visszavonja a

szabálytalan kiadásokat a Bizottságnak benyújtott időközi kifizetési kérelemből, és a eredményes visszatérítésig az elszámolásokban feltüntetett visszatérítendő összegnek tekintse azokat.

b) A CPR 126. cikkének b) pontja és 137. cikkének (1) bekezdése értelmében (amelyek összhangban állnak a költségvetési rendelet 63. cikke (5) bekezdésének a) pontjával) az igazoló hatóság minden programra és alapra vonatkozóan elkészíti az elszámolásokat. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy csak a jogszerű és szabályszerű kiadásokat igazolják a Bizottságnak benyújtott elszámolásokban. Ezért minden olyan szabálytalan összeget, amit az elszámolások benyújtása előtt fedeznek fel az elszámolások tárgyát képező számviteli évre vonatkozóan benyújtott időközi kifizetési kérelemben feltüntetett kiadásokkal kapcsolatban, vissza kell fizetni az Unió költségvetésébe. Ezért a második esetben (olyan számviteli évre benyújtott időközi kifizetési kérelemben szereplő kiadás, amelyre vonatkozóan az elszámolásokat még nem nyújtották be a Bizottságnak) a pénzügyi korrekcióra vagy az érintett kiadásoknak az adott számviteli évre vonatkozóan a későbbiekben benyújtott időközi kifizetési kérelemben (ideértve a végső időközi kifizetési kérelmet is) történő visszavonásával kerül sor, vagy pedig úgy, hogy a szabálytalan összeget közvetlenül az elszámolásokból vonják le.

E tekintetben fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a számviteli év vonatkozásában semmilyen szabálytalan összeg nem szerepeltethető az igazolt elszámolásokban (következésképpen ezek az összegek az elszámolások benyújtásának időpontjában nem tekinthetők visszatérítendő összegeknek), és nem lehet igazolni az olyan kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét, amelyek folyamatban lévő értékelés tárgyát képezik a CPR 137. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseivel összhangban.

A szabálytalan kiadások időközi kifizetési kérelmekből (többek között a végső kifizetési kérelemből) való visszavonása vagy ezek elszámolásokból való levonása véglegesnek tekintendő, és ezek a kiadások nem szerepeltethetők egyetlen számviteli év egyetlen későbbi időközi kifizetési kérelmében sem (a bíróságok vagy egyéb igazságszolgáltatási szervek által hozott határozatokhoz kapcsolódó, a 10. szakaszban említett egyedi esetek kivételével). Ugyanakkor, azokban az esetekben, amikor a jogszerűséget és szabályszerűséget illetően folyamatban lévő értékelés tárgyát képező kiadásokat korábban már szerepeltették egy időközi kifizetési kérelemben, a CPR 137. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi ezeknek a kiadásoknak az elszámolásokból való levonását, majd a jogszerűség és a szabályszerűség megállapítását követően ezek ismételt benyújtását a Bizottságnak.

A CPR 137. cikke (2) bekezdésében található rendelkezés csak az elszámolásokra vonatkozik (azaz a folyamatban lévő értékelés tárgyát képező kiadások levonását az elszámolásokban kell elvégezni, nem pedig az időközi kifizetési kérelmek szintjén). A szóban forgó kiadás csak akkor foglalható bele egy későbbi számviteli évre vonatkozó kifizetési kérelemben, ha az előző elszámolások időpontjában folyamatban lévő értékelés tárgyát képező összegeket jogszerűnek és szabályszerűnek találták. Amennyiben a CPR 137. cikkének (2) bekezdése alapján levont kiadásokat a későbbiekben belefoglalják egy időközi kifizetési kérelemben, akkor az igazoló hatóságnak az ellenőrzések elvégzésének céljából hozzáférhetővé kell tennie az ilyen kiadások ismételt belefoglalását teljes mértékben igazoló bizonyítékokat.

2%-ot meghaladó teljes fennmaradó hibaarány (TFHA) esetében, illetve annak lehetővé tétele érdekében, hogy az ellenőrző hatóság fenntartás nélküli ellenőri véleményt adjon az igazolt kiadások jogszerűségére és szabályszerűségére vonatkozóan, az irányító hatóságnak és az igazoló hatóságnak határoznia kell egy extrapoláción alapuló kiegészítő pénzügyi korrekció

alkalmazásáról, amelynek segítségével a TFHA 2%-ra, vagy az alá csökkenthető. Az igazoló hatóságnak biztosítania kell továbbá, hogy azok az összegek, amelyekre ilyen extrapolált kiegészítő korrekciók vonatkoznak, megfelelően levonásra kerüljenek az elszámolásokból.

A megállapított szabálytalanságokat alá kell támasztani a végső kontroll- vagy ellenőrzési jelentésekben. Amennyiben a kontradiktórus eljárást nem fejezték be az elszámolások benyújtásakor (kontroll- vagy ellenőrzési jelentés tervezetek), a szóban forgó összegeket úgy kell tekinteni, hogy azok „értékelés alatt állnak”, és az igazoló hatóságnak le kell vonnia azokat az elszámolásokból, fenntartva a jogot arra, hogy az elkövetkező számviteli években ismét bejelentse azokat a kiadásokat, amelyeket a későbbiekben jogszerűnek és szabályszerűnek talál. Az igazoló hatóságnak emellett arra is lehetősége van, hogy a fennmaradó kockázat csökkentése érdekében ezeket az összegeket végleges pénzügyi korrekcióként kezelje¹.

3.2. Állami hozzájárulás megszüntetése

Miután az igazoló hatóság szabálytalan kiadásokat állapít meg, és úgy határoz, hogy azokat visszavonás vagy a későbbi időközi kifizetésekből és az elszámolásokból történő visszatérítés útján levonja, a tagállamnak döntést kell hoznia az állami hozzájárulás megszüntetéséről, a CPR 143. cikkének alkalmazásával.

A CPR 143. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy a tagállamok elvégzik a műveletek vagy az operatív programok esetében feltárt egyedi vagy az egész rendszert érintő szabálytalanságokkal kapcsolatban szükséges pénzügyi korrekciókat. A pénzügyi korrekciók a művelet vagy az operatív program számára nyújtott állami hozzájárulás részben vagy egészben történő megszüntetését jelentik. A pénzügyi korrekciókat rögzíteni kell annak a számviteli évnek az elszámolásaiban, amelyben a megszüntetésről szóló döntést meghozták és végrehajtották. Az arányos korrekció és az állami hozzájárulás azt követő megszüntetése érdekében a tagállamok figyelembe veszik a szabálytalanságok jellegét és súlyosságát, valamint az alapokat vagy az ETHA-t ért pénzügyi veszteséget.

A CPR 143. cikkének (4) bekezdése szerint a megszüntetett hozzájárulás nem használható fel újra sem a korrekció tárgyát képező műveletekhez, sem – amennyiben a pénzügyi korrekció az egész rendszert érintő szabálytalanság miatt szükséges – az egész rendszert érintő szabálytalanság által érintett más műveletekhez.

3.3. Nem visszatéríthető összegek

A CDR (különösen az 1.1 cikk és a 3. preambulumbekkezdés) értelmében, amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy a kedvezményezettnek jogosulatlanul kifizetett összeg, ami korábban feltüntetésre került a Bizottságnak benyújtott igazolt elszámolásokban, nem visszatéríthető, és amennyiben úgy véli, hogy ezt az összeget nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe, az igazoló hatóság kérelmet nyújthat be a Bizottságnak.

Ezért a nem visszatéríthető összegekkel kapcsolatban a Bizottságnak benyújtott kérelmek csak a Bizottságnak korábban már benyújtott igazolt elszámolásokban már szereplő összegekre vonatkozhatnak. Következésképpen az igazolt elszámolások benyújtása előtt végrehajtott levonások nem tekinthetők visszatérítéseknek, ebből kifolyólag pedig nem

¹ Lásd még az éves kontrolljelentésre és az ellenőri véleményre vonatkozó bizottsági iránymutatás (EGESIF 15_0002) frissített változatát.

visszatéríthető összegeknek, ha olyan kiadásokhoz kapcsolódnak, amelyek szerepelnek egy olyan számviteli évre vonatkozó végső időközi kifizetési kérelemben, amelynek esetében elkészítették az elszámolásokat.

3.4. Feltüntetés az elszámolásokban

A számviteli év során az időközi kifizetési kérelmekben megvalósított valamennyi pénzügyi korrekciót be kell jelenteni az elszámolásokban úgy, hogy a 2. függelékben visszavont vagy visszatérített összegekként tüntetik fel azokat².

A korábbi elszámolásokban már igazolt kiadások esetében a tagállam úgy határozhat, hogy megvárja, amíg a visszatérítési eljárások lezárulnak, és akkor a szabálytalan összegeket az elszámolások 3. függelékében kell bejelenteni, a számviteli év végén visszatérítendő összegek között. A CIR-ben meghatározott minta alapján az információkat a megfelelő kiadásról szóló nyilatkozat számviteli éve szerinti bontásban kell közölni.

A folyó számviteli évre vonatkozó időközi kifizetési kérelmekben szereplő, és időközi kifizetési kérelemben nem visszavont szabálytalan kiadások esetében az igazoló hatóság közvetlenül az elszámolásból eszközöl levonást, és a megfelelő pénzügyi korrekciót a 8. függelékben (a kiadások egyeztetése) kell feltüntetni, a Megjegyzések oszlopban magyarázatot fűzve az eltérésekhez. A 8. függelék kitöltésére vonatkozó tanácsok az elszámolások elkészítésére, vizsgálatára és elfogadására vonatkozó bizottsági iránymutatás³ 6. szakaszában található. Amennyiben az igazoló hatóság a szabálytalan összeget közvetlenül az elszámolásból vonja le és ez feltüntetésre kerül a 8. függelékben, nincs szükség további intézkedésre a későbbi időközi kifizetési kérelmekben.

4. INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV SORÁN VISSZAVONT ÉS VISSZATÉRÍTETT ÖSSZEGEKRŐL (2. FÜGGELÉK)

A számviteli év során visszavont vagy visszatérített összegekre vonatkozó prioritás szintű⁴ információkat a 2. függelékben meghatározott minta felhasználásával kell benyújtani a Bizottságnak, az alábbi táblázat szerint.

Prioritás	VISSZAVONÁSOK		VISSZATÉRÍTÉSEK	
	A kifizetési kérelmekben feltüntetett kiadások teljes elszámolható összege	Megfelelő közkiadások	A kifizetési kérelmekben feltüntetett kiadások teljes elszámolható összege	Megfelelő közkiadások

² A tagállam által az időközi kifizetési kérelemben végrehajtott levonások (azaz azok a levonások, amelyekre azt megelőzően került sor, hogy az elfogadott összegeket egy időközi kifizetési kérelemben bejelentették a Bizottságnak) előzetes korrekciónak minősülnek. Ezeket a korrekciókat nem kell belefoglalni a 2. függelékbe, amely az előző időközi kifizetési kérelmekben szereplő kiadásokra vonatkozó visszavonásokat és visszatérítéseket tartalmazza.

³ Az EGESIF 15_0018 frissített változata

⁴ A számítási alaptól függően a prioritási tengely szintjén vett társfinanszírozási arányt kell alkalmazni az összes kiadásra vagy a közkiadásokra a pénzügyi hozzájárulás kiszámításához. E tekintetben az adott számviteli évre vonatkozó végső időközi kifizetési kérelem benyújtásának időpontjában érvényes pénzügyi tervet kell figyelembe venni.

	(A)	(B)	(C)	(D)
Prioritás (régiónkategória/beavatkozás típusa (IFK), adott esetben)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

4.1. A 2. függelék (A) és (B) oszlopaira vonatkozó magyarázatok

A 2. függelék (A) és (B) „visszavonások” oszlopait kell használni a visszavont összegek tekintetében, ügyelve a visszavonás és a visszatérítés közötti különbségtételre, a fenti 2. szakaszban leírtak szerint

4.1.1. (A) oszlop

A 2. függelék (A) oszlopa tartalmazza a számviteli év során időközi kifizetési kérelemben (a végsőt is ide értve) visszavont kiadások teljes elszámolható összegét. **Az végső időközi kifizetési kérelem benyújtása után és az elszámolásoknak a Bizottsághoz való benyújtása előtt az igazoló hatóság szintjén levont összeget nem kell feltüntetni a 2. függelékben**, viszont az eltéréseket meg kell magyarázni a 8. függelék Megjegyzések oszlopában (a kiadások egyeztetésére vonatkozó függelék)⁵.

4.1.2. (B) oszlop

A 2. függelék (B) oszlopában feltüntetett szám a kiadások teljes elszámolható összegének megfelelő tényleges közkiadás (a CPR 2. cikkének (15) bekezdésében meghatározottak szerint). Bizonyos esetekben (pl. kizárólag közkiadásokra alapuló program) a teljes elszámolható összeg a közkiadásból eredhet, és ebben az esetben a teljes elszámolható összeg megegyezik a közkiadással.

4.2. A 2. függelék (C) és (D) oszlopaira vonatkozó magyarázatok

A számviteli év során visszatérített összegek tekintetében a „visszatérítések” oszlopot kell használni, ügyelve a visszavonás és a visszatérítés közötti különbségtételre, a fenti 2. szakaszban leírtak szerint.

4.2.1. (C) oszlop

A (C) oszlop a visszatérítések eredményeképp levont teljes elszámolható kiadást tartalmazza, ami megfelel a számviteli év során felfedezett és visszatérített szabálytalan összegeknek. Ez egy adott számviteli évre vonatkozó összesített adat.

4.2.2. (D) oszlop

Az említett „megfelelő közkiadások” a közkiadások teljes összegét jelentik (uniós és nemzeti társfinanszírozás egyaránt).

⁵ Lásd még az *elszámolások elkészítésére, vizsgálatára és elfogadására vonatkozó bizottsági iránymutató feljegyzést*

5. A SZÁMVITELI ÉV SORÁN A CPR 71. CIKKE SZERINT VISSZATÉRÍTETT ÖSSZEGEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK BENYÚJTÁSA - MŰVELETEK TARTÓSSÁGA (4. FÜGGELÉK)

Prioritás	VISSZATÉRÍTÉSEK	
	A kiadások teljes elszámolható összege (A)	Megfelelő közkiadások (B)
Prioritás (régiókatégória/beavatkozás típusa (IFK), adott esetben)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

A CPR 71. cikke a műveletek tartósságának követelményére vonatkozik. E követelmény be nem tartása esetében a művelet vonatkozásában jogosulatlanul kifizetett összegeket a tagállamoknak vissza kell téríteniük annak az időszaknak az arányában, amely során a követelményt nem tartották be. A 71. cikk alapján végrehajtott visszatérítések összegére vonatkozó információkat a 4. függelékben meghatározott minta felhasználásával kell benyújtani a Bizottságnak, és nem a 2. függelékben kell feltüntetni (a 2. és a 4. függelékben szereplő visszatérítések kölcsönösen kizárják egymást). Ugyanakkor a 2. függelékben bejelentett visszavonásoknak és a 3. függelékben feltüntetett visszatérítendő összegeknek a CPR 71. cikke szerinti szabálytalan összegeket is magukban kell foglalniuk (az ilyen visszavonások és végrehajtandó visszatérítések összegeit nem szabad a 4. függelékben feltüntetni, mivel az csak a végrehajtott visszatérítéseket tartalmazza).

6. INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV VÉGÉN VISSZATÉRÍTENDŐ ÖSSZEGEKRŐL (3. FÜGGELÉK)

Prioritás	A kiadások teljes elszámolható összege (A)	Megfelelő közkiadások (B)
Prioritás (régiónkategória/beavatkozás típusa (IFK), adott esetben)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">

A számviteli év végén visszatérítendő összegekre vonatkozó prioritás szintű információkat a 3. függelékben meghatározott minta felhasználásával kell benyújtani a Bizottságnak.

A visszatérítendőként bejelentett összegek (más néven „függőben lévő visszatérítések”) a korábbi elszámolásokban igazolt összegek, amelyekre vonatkozóan visszafizetési felszólítást adtak ki a kedvezményezetteknek, de amelyeket a számviteli év végén a kedvezményezettek még nem fizettek vissza.

Ily módon a számviteli év végén visszatérítendő összegekre vonatkozó információkat el kell különíteni a fenti 2. függelékben bejelentett összegektől (a számviteli év során visszavont összegek és visszatérített összegek), a 4. függelékben bejelentett összegektől (a számviteli év során a CPR 71. cikke alapján visszatérített összegek – a műveletek tartóssága), valamint az elszámolásból levont és a 8. függelékben bejelentett összegektől.

A 3. függelékben bejelentett információk az igazoló hatóságnál vezetett adósznyilvántartásból származnak. Ez a számviteli év végén érvényes helyzetet tükrözi. A visszatérítendő összegek számviteli év szerinti lebontását meg kell adni az ellenőrzési nyomvonal követhetősége érdekében.

6.1. A 3. függelék (A) oszlopára vonatkozó magyarázatok

A 3. függelék (A) oszlopában a visszatérítendő kiadások teljes elszámolható összegét összesítve kell bejelenteni. Ez azt jelenti, hogy azokat az összegeket, amelyek függőben lévő visszatérítéseként kerültek bejelentésre az előző számviteli időszakokban, megint függőben lévő visszatérítéseként (vagyis függőben lévő összegekként) kell feltüntetni a szóban forgó számviteli időszak vonatkozásában, kivéve, ha már visszatérítésre kerültek (amely esetben ezeket visszatérített összegekként kell bejelenteni a 2. függelékben⁶) vagy nem visszatéríthetők (amely esetben ezeket nem visszatéríthető összegekként kell bejelenteni az 5. függelékben).

Miután a nemzeti hatóságok megpróbálták kihasználni a nemzeti intézményi és jogszabályi keretrendszerben rendelkezésre álló valamennyi visszatérítettési lehetőséget, a függőben lévő visszatérítések nem visszatéríthetőnek tekinthetők. Amennyiben ez az eset áll fenn, az ilyen nem visszatéríthető összegeket már nem a 3. függelékben, a

⁶ Illetve a 4. függelékben a CPR 71. cikkének alkalmazása esetében.

számveteli év végén visszatérítendő összegek között kell bejelenteni, hanem a számveteli év végén nem visszatéríthető összegekként (az 5. függelékben – lásd lejjebb, a 7. szakaszban)

6.2. A 3. függelék (B) oszlopára vonatkozó magyarázatok

A 3. függelék (B) oszlopában említett „megfelelő közkiadások” a közkiadások megfelelő összege (uniós és nemzeti társfinanszírozás egyaránt).

7. INFORMÁCIÓ NYÚJTÁSA A SZÁMVITELI ÉV VÉGÉN NEM VISSZATÉRÍTHETŐ ÖSSZEGEKRŐL (5. FÜGGELÉK)

Prioritás	NEM VISSZATÉRÍTHETŐ ÖSSZEGEK		
	A kiadások teljes elszámolható összege (A)	Megfelelő közkiadások (B)	Megjegyzések (kötelező) (C)
Prioritás (régiókatória/beavatkozás típusa (IFK), adott esetben)	<type="Cu" input="M">	<type="Cu" input="M">	<type="S" maxlength="1500" input="M">

A prioritások szintjén a számveteli év végén nem visszatéríthető összegekre vonatkozó jelentést, **a kedvezményezetteknek jogtalanul kifizetett olyan összegek tekintetében, amelyeket igazoltak a Bizottságnak benyújtott korábbi elszámolásokban**, az 5. függelékében meghatározott minta felhasználásával kell benyújtani a Bizottságnak. A bejelentendő összegek nem halmozódnak évről évre: ez azt jelenti, hogy a korábbi elszámolásokban már bejelentett nem visszatéríthető összegeket nem kell feltüntetni az aktuális számveteli időszakra vonatkozó elszámolásokban, mivel azok már elszámolásra kerültek az előző évek elszámolásaiban (további részletekért lásd lejjebb a 8. szakaszt).

Az 5. függelékben bejelentett nem visszatéríthető összegek tekintetében a tagállam felel azért, hogy az érintett összeg visszafizetésre kerüljön az Unió költségvetésébe, kivéve, ha február 15-ig kérelmet nyújtott be a Bizottságnak a CDR-ben előirányzott eljárás szerint arra vonatkozóan, hogy az Unió költségvetése viselje a pénzügyi következmények rá eső részét. A Bizottság az érintett tagállam kérésére a határidőt kivételes esetben március 1-jéig meghosszabbíthatja.

Az 5. függelékben jelzettek szerint az utolsó oszlopban kötelező a Megjegyzések rovat kitöltése. Ebben az oszlopban javasolt a prioritási tengely szintjén az összesített nem visszatéríthető összegekre vonatkozó információk feltüntetése, amely összegeket a tagállam szerint az Unió költségvetésének kellene viselnie. Lehetőség van továbbá további megjegyzéseket tenni a kérelem alátámasztása érdekében.

A nem visszatéríthető összegekre vonatkozóan az 5. függelékben benyújtott prioritás szintű információk csupán tájékoztatói célt szolgálnak, és nem mentik fel a tagállamokat azon kötelezettségük alól, hogy a nem visszatéríthető uniós hozzájárulást visszafizessék az Unió költségvetésébe. Annak érdekében, hogy kérelmet nyújtsanak be a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a nem visszatéríthető összegeket ne kelljen visszafizetni az Unió

költségvetésébe, a tagállamoknak különálló párhuzamos eljárást kell kezdeményezniük, amelynek szabályait a CDR határozza meg (lásd a 8. szakaszt).

8. AZ ELSZÁMOLÁSOK KITÖLTÉSÉRE VONATKOZÓ TANÁCSOK

8.1. Általános rész

8.1.1. A prioritások szintjén benyújtandó információk

Az elszámolások függelékeiben feltüntetett valamennyi összeg összesítésre kerül az egyes prioritások szintjén, és adott esetben a régiókatégoriák vagy az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezéssel kapcsolatos beavatkozás típusának szintjén.

8.1.2. Megkövetelt formátum

Valamennyi számadatot euróban kell megadni, legfeljebb két tizedesjegy pontossággal.

8.1.3. A nem euróövezetbe tartozó országok által alkalmazandó átváltási árfolyam

A CPR 133. cikke alapján azok a tagállamok, amelyek a kifizetési kérelem időpontjában még nem vezették be az eurót pénznemükként, a nemzeti pénznemben felmerült kiadások összegét átszámítják euróra. Az említett összegeket a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán kell átszámítani euróra, amelyikben az érintett operatív program igazoló hatósága a pozitív költséget elkönyvelte.

Amikor egy tagállam bevezeti az eurót, az (1) bekezdésben megállapított átszámítási eljárást továbbra is alkalmazni kell valamennyi olyan kiadásra, amelyet az igazoló hatóság a nemzeti pénznem és az euró közötti rögzített átváltási árfolyam hatálybalépését megelőzően könyvelt el.

Az ETE-programok esetében az eurótól eltérő pénznemben felmerülő kiadásokat a kedvezményezetteknek át kell számítaniuk euróra a Bizottság azon hónapban érvényes átváltási árfolyamán, amelyikben a kiadás felmerült, ellenőrzés céljából benyújtásra került vagy bejelentésre került a vezető kedvezményezettnek (további részletek az 1299/2013/EU rendelet 28. cikkében található).

8.1.4. Nem szabálytalanságokhoz kapcsolódó kiigazítások

A nem szabálytalanságokhoz kapcsolódó, mint a technikai okok vagy elírások miatt szükségessé váló kiigazítások nem tekintendők pénzügyi korrekcióknak, így azokat nem kell feltüntetni a visszavont és visszatérített kiadásokra, a függőben lévő visszatérítésekre, illetve a nem visszatéríthető összegekre vonatkozó jelentésben. Ugyanakkor ellenőrzési és egyeztetési célokból megfelelő ellenőrzési nyomvonalat kell biztosítani az igazoló hatóság elszámolási rendszerében.

Olyan hibás összegek esetében, amelyek feltüntetésre kerültek az elszámolások tárgyát képező számviteli évre vonatkozó végső időközi kifizetési kérelemben, ezeket a negatív kiigazításokat le kell vonni az elszámolásból, és jelenteni kell a 8. függelékben, hogy lehetőség legyen a kiadások egyeztetésére.

Általános szabály, hogy az elszámolásokban elvégezhető negatív kiigazítások, amelyek ily módon csökkentik a végső időközi kifizetési kérelemben bejelentett

kiadásokat. A pozitív irányú kiigazításokat azonban egy későbbi időközi kifizetési kérelemben (későbbi számviteli évben) kell korrigálni, nem pedig az elszámolásokban.

8.1.5. A számviteli év során visszavont, visszatérítendő és visszatérített összegeknek a kiadásról szóló nyilatkozat számviteli éve szerinti lebontása (2., 3. és 4. függelék)

Az igazoló hatóságnál vezetett számviteli nyilvántartásoknak lehetővé kell tenniük a CIR VII. mellékletének függelékeiben bejelentett valamennyi összeg ténybeli és időbeli egyeztetését.

Az időbeli egyeztetést illetően az igazoló hatóságnak meg kell tudni határoznia a szabálytalan kiadások és a kapcsolódó számviteli év közötti összefüggést. Például ha az N+1. számviteli évben az irányító hatóság visszavonja vagy visszatéríti az N. számviteli évre vonatkozó elszámolásokban igazolt kiadásokat, akkor a kapcsolódó nem elszámolható kiadást jelteni kell az N. számviteli év vonatkozásában kiigazított összegek között, az N+1. számviteli évre vonatkozó elszámolásokban (lásd: „A számviteli év során visszavont és visszatérített összegek a megfelelő kiadásról szóló nyilatkozat számviteli éve szerinti bontásban” című altáblázatok).

8.1.6. Az ellenőrző hatóság által a műveletek vonatkozásában a CPR 127. cikkének (1) bekezdése szerint végzett ellenőrzések eredményeképp kiigazított összegek feltüntetése

A 2., 3., 4. és 8. függelék kitöltése során az igazoló hatóságnak fel kell tüntetnie az ellenőrző hatóság által a műveletek vonatkozásában a CPR 127. cikkének (1) bekezdése szerint végzett ellenőrzések eredményeképp kiigazított összegeket.

Az éves kontrolljelentésre és az ellenőri véleményre vonatkozó bizottsági iránymutatással (a módosított EGESIF_15_0002 dokumentum)⁷ való összhang biztosításáért, valamint annak érdekében, hogy megfelelő ellenőrzési nyomvonal álljon az ellenőrző hatóság rendelkezésére a teljes fennmaradó hibaarány kiszámításához, a műveletek ellenőrzésének eredményeképp bejelentendő összeg tartalmazza az egyéni pénzügyi korrekciókat (az egyes ellenőrzött műveletekkel kapcsolatban), az extrapolált korrekciókat (amelyek célja az ellenőrző hatóság által azonosított kockázat további csökkentése a lényegességi küszöb alá), valamint azokat a pénzügyi korrekciókat, amelyeket a tagállam eszközölt az ellenőrző hatóság általi mintavételt követően, amennyiben ezek a korrekciók arra irányulnak, hogy csökkentsék az ellenőrző hatóság által előrevetített teljes hibaarány által meghatározott kockázatokat⁸.

8.1.7. Teljes és közfinanszírozott összegek

A CIR VII. mellékletében szereplő függelékek kitöltése során az igazoló hatóság mindig megadja a teljes és a közfinanszírozott összegeket (az igazoló hatóságnak mindig fel kell tüntetnie a teljes kiadást, még akkor is, ha a számítás alapja a

⁷ Lásd az iránymutatás IV.4. pontját

⁸ Tipikus példa lehet erre, amikor korrekciókra kerül sor az irányító hatóság azon kiegészítő munkája alapján, amelyet akkor végzett, amikor meghatározta az ellenőrző hatóság által a műveletek ellenőrzése során felfedezett, rendszert érintő szabálytalanságok mértékét.

közziadás). Amennyiben valamelyik oszlopból hiányoznak adatok, az késleltetheti az elszámolások Bizottság általi elfogadását.

8.1.8. *Kamat*

A CPR 122. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamok a jogosulatlanul kifizetett összegeket a késedelmi kamattal együtt visszatérítetik. Általában késedelmi kamat felszámítására kerül sor, amennyiben a visszafizetések a visszafizetési felszólításban meghatározott határidőn túl történnek. Az ilyen, késedelmes fizetés miatt szerzett kamatot hozzá kell adni a visszatérített összegekhez.

8.2. A számviteli év során benyújtott kifizetési kérelmekhez kapcsolódó összegek levonása az elszámolásokról

Egy adott számviteli év végső időközi kifizetési kérelmében feltüntetett összegek a kiadások jogszerűsége és szabályszerűsége értékelésének tárgyát képezhetik a végső időközi kifizetési kérelem benyújtását követően és az elszámolások N. év február 15-ig történő továbbítása előtt.

a) Amennyiben a jogszerűség és szabályszerűség értékelése az elszámolásokról a Bizottság felé történő továbbítása előtt (N. év február 15.) *véglegesítésre kerül*, az alábbi forgatókönyvek lehetségesek:

- ha az összegek elszámolhatóságát megerősítik, azok igazolhatók az elszámolásokban.
- ha (bizonyos) összegekről megállapítják, hogy nem elszámolhatók, akkor le kell vonni azokat az elszámolásokról, és nem kell azokat figyelembe venni az egyenleg kiszámítása során. Ezeket a levonásokat (azaz a végleges pénzügyi korrekciókat) fel kell tüntetni a 8. függelékben (a kiadások egyeztetése), a Megjegyzések oszlopban magyarázatot fűzve az eltérésekhez.

b) Amennyiben a jogszerűség és szabályszerűség értékelése az elszámolásokról a Bizottság felé történő továbbítása előtt (N. év február 15.) *nem kerül véglegesítésre* (lásd a CPR 137. cikkének (2) bekezdését), akkor ezeket az összegeket le kell vonni az elszámolásokról, és így nem kell azokat figyelembe venni az egyenleg kiszámítása során. Ezeket a levonásokat fel kell tüntetni a 8. függelékben (a kiadások egyeztetése), a Megjegyzések oszlopban magyarázatot fűzve az eltérésekhez.

Az értékelés eredménye alapján az alábbi két forgatókönyv lehetséges:

- az elszámolhatónak talált összegeket fel lehet tüntetni egy időközi kifizetési kérelemben egy későbbi számviteli évben, a CPR 137. cikkének (2) bekezdése szerint.
- ha az összegekről megállapítják, hogy nem elszámolhatók, nincs szükség további intézkedésre.

Ebben a tekintetben, többek között a befejezetlen ellenőrzések és kontrollok esetében alkalmazandó eljárásra vonatkozóan további iránymutatás az éves kontrolljelentésre és az ellenőri véleményre vonatkozó módosított bizottsági iránymutatásban (EGESIF_15_0002) és az elszámolások elkészítésére, vizsgálatára és elfogadására vonatkozó módosított iránymutatásban (EGESIF 15_0018) található.

Egyeztetési célokból, valamint annak érdekében, hogy megfelelő ellenőrzési nyomvonal álljon az ellenőrző hatóság rendelkezésére a teljes fennmaradó hibaarány kiszámításához, javasolt, hogy az igazoló hatóság a 8. függelék (G) oszlopában válassza szét az elszámolásból pénzügyi korrekcióként levont összegeket (a fenti a) eset) és a CPR 137. cikkének (2) bekezdése alapján levont összegeket (a fenti b) eset).

8.3. Az elszámolások benyújtását követően szabálytalannak megítélt összegek visszavonása

A CPR 139. cikkének (10) bekezdése értelmében a tagállamok az elszámolások benyújtását követően felfedezett szabálytalan összegeket helyesbíthetik, hacsak a Bizottság vagy az Európai Számvevőszék nem fedez fel a tagállam előtt súlyos hiányosságot az irányítási és kontrollrendszer hatékony működésében, amely esetben a CRP 144. és 145. cikkének pénzügyi korrekciókra vonatkozó rendelkezései alkalmazandók.

A kiadások helyesbítését a CPR 143. cikkének rendelkezései határozzák meg.

Például, ha feltételezzük, hogy egy tagállam 2017 márciusában, az elszámolások 2017. február 15-i benyújtását követően szabálytalanságot fedez fel (a 2015.07.01-től 2016.06.30-ig tartó számviteli időszak során igazolt kiadások vonatkozásában), a tagállamnak az alábbi korrekciós intézkedéseket kell megtennie:

1. A tagállamnak egy későbbi időközi kifizetési kérelemből (pl. 2017 júniusában) vissza kell vonnia egy ugyanakkora összegű kiadást, és azt új, szabályos kiadással helyettesítheti.
2. A vonatkozó elszámolásoknak (2016.07.01. – 2017.06.30.) megfelelően tükrözniük kell ezeket a korrekciókat (a szabálytalan összeg előző számviteli évből történő visszavonásának rögzítése a 2. függelékben, és a szabályos kiadás rögzítése az 1. függelékben, szükség szerint).

Az alábbi 8.4 szakasz egy hasonló példa leírását tartalmazza, amikor a tagállam kihasználja a visszatérítetési lehetőségeket.

8.4. Az elszámolások benyújtását követően szabálytalannak megítélt összegek visszatérítése

Példa: a megfelelő kiadás feltüntetésre került a 2017 februárjában a 2015.07.01-től 2016.06.30-ig tartó számviteli év vonatkozásában benyújtott elszámolások 1. függelékében

a) Amennyiben egy összeg, amelyet korábban már igazoltak a Bizottság felé benyújtott elszámolásokban, visszatérítésre kerül (pl. 2017 szeptemberében), azt le kell vonni egy későbbi kifizetési kérelemből (pl. 2017 decemberében), és be kell jelenteni arra a kapcsolódó számviteli időszakra vonatkozó elszámolások 2. függelékében, amely számviteli időszak során sor került a visszatérítésre (2017.07.01. – 2018.06.30., valamint a 2019.02.15-ig benyújtandó elszámolások vonatkozásában).

b) Amennyiben az összeg továbbra is visszatérítendő marad (pl. 2018.06.30-án), azt be kell jelenteni arra a számviteli időszakra vonatkozó elszámolások 3. függelékében, amely számviteli időszak során a visszatérítést függőben lévőnek ítélték meg (2017.07.01. – 2018.06.30., valamint a 2019.02.15-ig benyújtandó elszámolások vonatkozásában).

Amennyiben az összeg több egymást követő számviteli időszak során visszatérítendő marad, azt ismételten be kell jelenteni minden egyes elszámolásban.

c) Amennyiben az összeg a nemzeti intézményi és jogszabályi keretrendszerben rendelkezésre álló összes visszatérítetési lehetőség kimerítését követően (lásd fent a b) forgatókönyvet) sem téríthető vissza, és nem visszatéríthetőnek minősül (pl. 2018 márciusában), azt be kell jelenteni az 5. függelékben az arra a számviteli időszakra vonatkozó elszámolásokban, amely számviteli időszak során a nem visszatéríthetőség megállapításra került (2017.07.01. – 2018.06.30., valamint a 2019.02.15-ig benyújtandó elszámolások vonatkozásában). A Bizottság által a nem visszatéríthető összegekre vonatkozóan elvégzett értékelés kimenetele a következő lehet:

- a nem visszatéríthető összeget nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe, mert a Bizottság megállapította, hogy a tagállam nem követett el hibát vagy gondatlanságot (lásd a tagállamok nem visszatéríthető összegekre vonatkozó visszafizetési kötelezettségének megállapítása során alkalmazandó feltételeket és eljárásokat az alábbi 9. szakaszban).

- illetve, amennyiben a nem visszatéríthető összeget a tagállam költségvetésére kell terhelni, akkor azt vissza kell vonni a tagállam által benyújtott következő időközi kifizetési kérelemből (pl. 2018 decemberében), és be kell jelenteni a megfelelő elszámolások (a 2018.07.01-től 2019.06.30-ig tartó időszakra vonatkozó elszámolások, valamint a 2020.02.15-ig benyújtandó elszámolások vonatkozásában) 2. függelékében (visszavonások).

A tagállam késedelmi kamatot számíthat fel, ha a visszatérítésre a visszafizetési felszólításban meghatározott határidőn túl kerül sor. Az így szerzett kamatot hozzá kell adni a Bizottságnak bejelentett kiadásból levont összeghez.

9. DÖNTÉS A TAGÁLLAMOK NEM VISSZATÉRÍTHETŐ ÖSSZEGEKRE VONATKOZÓ VISSZAFIZETÉSI KÖTELEZETTSÉGÉRŐL

A CDR meghatározza azokat a feltételeket és eljárásokat, amelyeket annak megállapítása során kell alkalmazni, hogy a nem visszatéríthető összegeket a tagállamoknak vissza kell-e fizetniük: amennyiben egy tagállam úgy véli, hogy a kedvezményezettnek jogosulatlanul kifizetett összeg, ami korábban feltüntetésre került a Bizottságnak benyújtott igazolt elszámolásokban, nem visszatéríthető, és amennyiben úgy véli, hogy ezt az összeget nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe, az igazoló hatóság kérelmet nyújt be a Bizottságnak. Az ilyen kérelmek csak a Bizottságnak benyújtott elszámolásokban korábban már igazolt összegek vonatkozásában alkalmazhatók.

Az igazoló hatóságnak minden művelet és számviteli év szintjén kell benyújtania a kérelmet, a fent említett CDR mellékletében meghatározott formátumban, február 15-ig, az SFC2014 rendszerben (vagyis ugyanaz a határidő érvényes, mint az elszámolások benyújtása esetében).

Amikor az SFC-rendszeren keresztül ilyen kérelem érkezik, a bizottsági szolgálatok minden esetet felülvizsgálják a táblázatban, figyelembe véve minden sajátos körülményt, valamint a tagállam intézményi és jogi keretrendszerét is. A CDR tartalmazza azoknak az elemeknek a jegyzékét, amelyek a tagállam által elkövetett hibára vagy gondatlanságra utalnak. Ez a jegyzék csupán tájékoztató jellegű és nem teljes körű. A CDR utal arra, hogy egyéb, a jegyzékben nem szereplő elemek is figyelembe vehetők, amennyiben azok hibát, vagy gondatlanságot jeleznek.

Ezt az értékelést követően, azon év május 31-ig, amelyben az elszámolások benyújtásra kerülnek, a Bizottság az alábbiak szerint jár el:

- a) írásban felkéri a tagállamot, hogy nyújtson további tájékoztatást a kedvezményezetteknek jogtalanul kifizetett bármely uniós hozzájárulás visszatérítésére irányuló közigazgatási és jogi intézkedésekre vonatkozóan; vagy
- b) írásban tájékoztatja a tagállamot a visszafizetési eljárás folytatására irányuló szándékáról.

Amennyiben május 31-ig a Bizottság nem jár el egyik módon sem, a tagállamnak nem kell visszafizetnie az uniós hozzájárulást.

A május 31-i határidő nem vonatkozik a csődöt megelőző szabálytalanságokra, illetve az olyan esetekre, amikor felmerül a csalás gyanúja.

A tagállam három hónapon belül válaszol a Bizottság információkérésére, és - abban az esetben, ha a tagállam nem nyújtja be a kért további információkat - a Bizottság a rendelkezésre álló információk alapján folytatja értékelését.

A tagállam válaszána követő három hónapon belül, vagy ha a határidőn belül nem érkezik válasz, a Bizottság tájékoztatja a tagállamot arról, hogy megállapítja-e azt, hogy az uniós hozzájárulást a tagállamnak vissza kell fizetnie, ismertetve azt is, hogy mire alapozza megállapítását, valamint felkéri a tagállamot arra, hogy 2 hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

A tagállam számára az észrevételei megtételére biztosított határidőt követő 6 hónapon belül a Bizottság lezárja az értékelést, és amennyiben fenntartja azt a megállapítását, hogy a tagállamnak vissza kell fizetnie az uniós hozzájárulást, határozatot fogad el.

A tagállam által visszafizetendő uniós hozzájárulás kiszámítása során a kérelem benyújtásának időpontjában érvényes pénzügyi tervben prioritási szintenként meghatározott társfinanszírozási arány alkalmazandó. Amennyiben a nem visszatéríthető összeg a tagállam költségvetésére terhelendő, azt vissza kell vonni a tagállam által benyújtott következő kifizetési kérelemből.

10. ÖSSZEGET, AMELYEKSEL KAPCSOLATBAN A TAGÁLLAM ÚGY DÖNT, HOGY NEM TÉRÍTTETI VISSZA, ÉS AMELYEK ESETÉBEN AZ ALAPOKBÓL ÉS AZ ETHA-BÓL VALÓ HOZZÁJÁRULÁS MÉRTÉKE NEM HALADJA MEG A 250 EUR-T

Azon összegek tekintetében, amelyek esetében az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke nem haladja meg a 250 EUR-t (vagy egyéb összeget, ha a tagállam ennél alacsonyabb küszöbértéket alkalmaz), és amelyekkel kapcsolatban a tagállam úgy dönt, hogy azokat nem térítteti vissza, nem kell tájékoztatást benyújtani a Bizottságnak a CDR alapján.

A 250 eurós küszöbértéket műveletenként (a CPR 2. cikkében foglalt meghatározás alapján) és számveteli évenként kell kiszámítani.

Ebből tehát az következik, hogy a CDR alapján a Bizottság nem folytat le értékelést esetleges tagállami hiba vagy gondatlanság megállapítása végett az olyan összegek tekintetében, amelyek esetében az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke 250 EUR alatt van.

Azokat az összegeket, amelyek esetében az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke nem haladja meg a 250 EUR-t, nem kell visszafizetni az Unió költségvetésébe (következésképpen ezeket nem kell levonni az igazolt összegekből).

Az ETE-programok tekintetében a tagállamoknak és a programban részt vevő harmadik országoknak kell eldönteniük, hogy sem a vezető kedvezményezett, sem pedig a program irányító hatósága nem köteles visszatéríteni a jogosulatlanul kifizetett összeget, amelynek esetében az alapokból és az ETHA-ból való hozzájárulás mértéke kamat nélkül nem haladja meg a 250 EUR-t.

11. ÖSSZEFOGLALÓ AZ ELSZÁMOLÁSOKBAN FELFEDEZETT SZABÁLYTALANSÁGOK KEZELÉSÉT ILLETŐEN

A fenti szakaszok összefoglalásaként tehát a felfedezett szabálytalan és potenciálisan szabálytalan összegek kezelése az alábbiak szerint történik:

Megállapított szabálytalanságok (azaz az illetékes hatóságok által megállapított szabálytalanságok, ideértve a végső kontroll- vagy ellenőrzési jelentésekben feltüntetetteket is):

1. Egy adott számviteli évben igazolt kiadásokra vonatkozó és a végső időközi kifizetési kérelem benyújtása előtt felfedezett szabálytalanságokat 1) visszavont összegekként kell kezelni, és így azoknak csökkenteniük kell az utolsó időközi kifizetési kérelemben bejelentett kiadásokat, majd fel kell tüntetni azokat a 2. függelékben, vagy 2) közvetlenül az elszámolásokról kell levonni (az 1. függelékben feltüntetve), majd szerepeltetni kell azokat a 8. függelékben;
2. Egy adott számviteli évben igazolt kiadásokra vonatkozó és a végső időközi kifizetési kérelem benyújtása után, de az elszámolások benyújtása előtt felfedezett szabálytalanságokat az elszámolásokról kell levonni (ami az 1. függelékben feltüntetett kiadás csökkentését jelenti), és azokhoz magyarázatot kell fűzni a 8. függelékben. További intézkedésre nincs szükség sem a 2. függelékben, sem pedig egy későbbi elszámolási év időközi kifizetési kérelmeiben.
3. Az elszámolások benyújtása után felfedezett szabálytalanságok egy későbbi időközi kifizetési kérelemben visszavont vagy visszatérített összegként kezelhetők, és ezeket a 2. függelékben kell feltüntetni arra a számviteli évre vonatkozóan, amikor az összegek levonásra kerülnek.

A fent említett korrekciók mindegyike véglegesnek tekintendő. Következésképpen a levont kiadások nem szerepeltethetők a Bizottságnak benyújtott egyetlen későbbi kifizetési kérelemben sem (sem a folyó, sem pedig a későbbi számviteli években). Rendkívüli esetben egy bíróság (vagy az igazságszolgáltatási rendszer részét képező egyéb szerv) által hozott, a pénzügyi korrekciók alkalmazásának megalapozottságát vitató határozat nyomán, és a szóban forgó kiadás jogszerűségére és szabályszerűségére gyakorolt hatás figyelembevételével a nemzeti hatóságok dönthetnek úgy, hogy a későbbi kifizetési kérelemben ismét feltüntetik a korábban levont és pénzügyi korrekcióként bejelentett kiadást⁹.

Folyamatban lévő értékelés tárgyát képző összegek (azaz egy adott számviteli évhez kapcsolódó olyan potenciálisan szabálytalan kiadások, amelyek esetében a jogszerűsége és a szabályszerűsége vonatkozó értékelés még nem zárult le):

⁹ Példa: A nemzeti bíróság nemzeti támogathatósági szabályt értelmező határozata, amennyiben ez az értelmezés eltér az irányító hatóság/igazoló hatóság/ellenőrző hatóság értelmezésétől, és ily módon a szóban forgó kiadás elszámolhatóságára vonatkozó megállapítás megváltozását eredményezi.

Tekintettel arra, hogy:

- a CPR 126. cikkének c) pontja többek között előírja, hogy az elszámolásokban évente egyszer igazolni kell az elszámolásokban szereplő kiadások megfelelését az alkalmazandó jognak, és
- a CPR 137. cikkének (2) bekezdése, amely a jogszerűség és a szabályszerűség folyamatban lévő értékelése miatt kizárt kiadásokról szól, az elszámolásokra vonatkozik

a potenciális szabálytalanságok folyamatban lévő értékelés tárgyát képező összegekként való kezelése csak az elszámolások (nem pedig az időközi kifizetési kérelmek) szintjén alkalmazandó.

Következésképpen egy adott számviteli év kiadásával kapcsolatos potenciális szabálytalanság esetében a tagállam a) visszavonhatja a kapcsolódó kiadást az időközi kifizetési kérelemből (ez a levonás végleges), vagy b) az időközi kifizetési kérelemben hagyhatja ezt a kiadást az elszámolások elkészítéséig, és ezt követően folyamatban lévő értékelés tárgyát képező összegként vonhatja le a CPR 137. cikkének (2) bekezdésével összhangban.